

III TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ne 8:2-4a.5-6.8-10)

Lugemine prohvet Nehemia raamatust:

Neil päevil, kui Iisrael elas juba oma linnades, kogunes kõik rahvas nagu üks mees Veevärava ette väljakule, ja nad ütlesid kirjatundjale Esrale, et ta tooks Moosese seaduseraamatu, mille sätteid oli Issand käskinud Iisraelil pidada. Ja seitsmenda kuu esimesel päeval tõi preester Esra seaduseraamatu rahvahulga – meeste, naiste ja kõigi ette, kes suutsid mõista. Ja ta luges sellest Veevärava ees väljakul varahommikust kuni keskpäevani neile, kes suutsid mõista. Aga kogu rahvas pani tähele ja kuulas seaduseraamatu sõnu.

Esra seisis puust kõnetoolis, mis oli selleks puhuks ehitatud. Ta avas raamatu kõikide nähes, sest ta seisis kogu rahvast kõrgemal, ja kui ta raamatu lahti rullis, tõusid kõik püsti. Siis ülistas Esra Issandat, suurt Jumalat, ja kogu rahvas tõstis oma käed ja vastas: “Aamen, aamen!” Ning nad põlvitasid ja heitsid silmili maha. Tema aga luges seaduseraamatust peatükkide kaupa ette ja leviidid andsid seletust, et rahvas võiks mõista.

Siis ütlesid asevalitseja Nehemia, preester ja kirjatundja Esra ning leviidid, kes õpetasid rahvast, kõigile: “See päev on püha Issanda, teie Jumala jaoks, ärge olge kurvad ega nutke!” – sest kõik rahvas nuttis, kui ta kuulis seaduse sõnu. Ja Nehemia ütles neile: “Minge, sööge pidurooga, jooge magusat ning andke osa ka neile, kellel pole, sest täna on päev, mis on püha Issanda auks. Ärge olge mures, sest rõõm Issandas on teie kindlus.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 19:8. 9. 10. 15. R: Jh 6,63b)

R: Issand, Sinu sõnad on Vaim ja elu.

Issanda seadus on laitmatu,

see kosutab hinge.

Issanda tunnistus on uskumist väärt,

see teeb kohtlase targaks.

R:

Issanda otsused on õiged,

need rõõmustavad südant.

Issanda käsk on selge,

see valgustab silmi.

R:

Issanda kartmine on puhas,
see kestab igavesti.

Issanda kohtuotsused on õiglased,
need teevad õigust.

R:

Olgu minu suu sõnad sulle meele järgi,
ja sinu ees mu südame mõtlemised.
Issand, mu kalju ja mu lunastaja.

R:

(Teine lugemine 1Ko 12:12-30 lüh. 12,12-14.27)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, Vaim ilmutab end kõigile ühiseks hüveks, sest kui ihu on üks ja sel on palju liikmeid, ning kuigi liikmeid on palju, ometi ihu on üks, siis niisamuti on Kristusega. Oleme ju ühe Vaimu läbi ristitud ühte Ihusse, nii juudid kui kreeklased, nii orjad kui vabad – meie kõik oleme sama Vaimuga joodetud.

Sest Ihu ei ole üks liige, vaid palju liikmeid. Kui jalg ütles: “Mina ei ole käsi, sellepärast ei kuulu ma ihusse”, või kui kõrv ütles: “Mina ei ole silm, sellepärast ei kuulu ma ihusse”, siis kuulub ta sinna ometi. Kui kogu ihu oleks silm, kuhu jääks siis kuulmine, või kui oleks ainult kuulmine, kuidas saaks ilma haistmiseta? Aga Jumal on iga üksiku liikme nii ihu külge pannud, nagu tema on tahtnud. Kui kõik kokku oleks ainult üks liige, kuhu jääks siis ihu. Nii on aga palju liikmeid, kuid üksainus ihu. Silm ei saa öelda käele: “Mul ei ole sind vaja”, ega saa pea öelda jalgadele: “Mul ei ole teid tarvis.” Vastupidi, just need ihuliikmed, mis näivad kõige nõrgemad, on tingimata vajalikud, ja neid liikmeid, millest meil on kõige vähem au, me peame au sees, ja neid, millest meil on häbi, me katame erilise hoolega. Kuid meie tugevatele liikmetele pole seda tarvis. Sest Jumal on ihu nõnda ühte liitnud ja alamale liikmele määranud suurema au, et ihus ei oleks lahkmeelt, vaid et kõik ihuliikmed kannaksid hoolt üksteise eest. Ja kui üks liige kannatab, siis kannatavad teisedki ühes temaga, ning kui üht liiget austatakse, siis on teised liikmed koos temaga rõõmsad.

Aga teie olete Kristuse ihu ja igaüks teie seast on tema ihu liige. Nii on Jumal seadnud koguduses ühed apostliteks, teised prohvetiteks, kolmandad õpetajateks, nagu ta on andnud ka anded imesid teha, ravida, abi anda, juhtida ja keeltega rääkida. Sest ega kõik ole apostlid ega prohvetid, õpetajad ega imetegijad, ravijad ega keeltega rääkijad või äraseletajad.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 4,18-19)

Halleluuja. Issand on mind saatnud tooma vaestele rõõmusõnumit, kuulutama vangidele vabakssaamist. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 1:1-4. 4,14-21)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Paljud on juba ette võtnud kirjutada sellest, mis meie seas on sündinud, nii nagu sellest on rääkinud need, kes on näinud kõike algusest oma silmaga ja Sõna sulasteks saanud. Nüüd aga olen minagi otsustanud uurida kõike algusest peale ja selle sinu jaoks, austatud Teofilos, järgemööda kirja panna, et sa veenduksid kõige selle usaldusvääruses, mida sulle on õpetatud.

Kui Jeesus tuli Vaimu väes Galileasse, siis kuuldus temast levis üle kogu ümbruskonna. Ta õpetas nende sünagoogides ja kõik ülistasid teda.

Nii tuli Jeesus ka Naatsaretti, kus ta oli üles kasvanud, ja läks, nõnda nagu oli harjunud, hingamispäeval sünagoogi. Ja kui ta püsti tõusis, et lugeda, anti temale prohvet Jesaja raamat. Aga kui ta rullis raamatu lahti ja leidis koha kuhu oli kirjutatud: "Issanda Vaim on minu üle, sest tema on mind salvinud, läkitanud vaestele rõõmusõnumit tooma, kuulutama vangidele vabakssaamist ja pimedaille silmavalgust, rõhutuid vabadusse laskma, kuulutama Issanda armuaastat." Siis rullis ta raamatu kokku ja andis sünagoogiteenri kätte. Ja kõikide silmad, kes sünagoogis olid, vaatasid tema peale. Aga tema hakkas neile rääkima: "Täna on see kirjasõna teie kuuldes täide läinud."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, me oleme harjunud elama reklaami keskel, see vaatab meile vastu kõikjalt, kuhu silm ulatab ja kõrv kuuleb. Aga võibolla ei anna me endale alati arugi, missuguse ülesande ees seisavad need, kes reklaame tegema peavad.

Nimelt, kas te olete kunagi näinud päris ausat reklaami, kus öeldakse, et kaup, mida me teile pakume, ei ole mitte millegi poolest parem ega odavam kui teiste firmade toodang? Ei tule nagu ette. Sest kui reklaamitav kaup on tõesti parem, siis on ta kindlasti tunduvalt kallim – ja kui ei ole kallim, siis on sellelgi põhjus, näiteks, et tootmisel on kasutatud odavat orjatööd kusagil arengumaades või siis illegaalselt hangitud või tervist kahjustavaid materjale. Kallima toote puhul

saab muidugi omakorda vajutada ostja südametunnistusele just sellega, et kõrgema hinna on põhjustanud ausalt hangitud tooraine ja et töölistele on makstud korralikku palka. Aga kes suudaks või viitsiks selle väite tõele vastavust teleri või arvuti ees istudes kontrollida?

Jeesus on küll öelnud, et õndsad on need, kes ei näe, aga siiski usuvad. Kes aga tahab juhendada reklaamist ainuüksi, selle jaoks kehtib pigem tõdemus, et kes veerandi võrra uskus, see sai poole võrra petta.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, õnneks on reklaam ainult murdosa kõigest, mis kunagi on kirja pandud. Maailmas on palju muid põhjusi, miks võtab inimene ette kirjatöö. Juba kooliõpingutel on paljud ülesanded kirjalikud. Hiljem töökohale kandideerides tuleb taas kirjutada vastav avaldus ja motivatsioonikiri, ning järjest enamaste inimeste töö seisnebki tekstide või arvutikoodi loomises.

Tavaliselt haarab inimene sule ajendatuna ametist, lobisemishimust või enese eksponeerimise vajadusest. Kuid vahel harva on see ajend ka sisemine ning põhineb enamasti äratundmisele, et kõik, mis ta ühe teema kohta on kuulnud või lugenud, näib puudulik või iseendale vasturääkiv.

Neid inimesi on ajaloos olnud ilmselt väga palju, kes on alustanud oma kirjutist umbes sarnastel motiividel kui apostel Luukas kirjutas oma evangeeliumi. Ta tundis endal kohustust talletada Jeesuse õpetuse terviklikkuse huvides kõik silmtunnistajatelt kuulnud lood. Kuid esimene küsimus, millele igal inimesel selles olukorras endale kohe vastata tuleb, on seesmine etteheide: kes olen mina, et ma jultun vaidlustama või täiendama auväärsetelt, ajalukku sügava jälje jätnud isikutelt pärinevaid materjale.

On võimalik, et just sedatüüpi tundmusest ajendatuna adresseeris Luukas oma evangeeliumi justkui ühele ainsale inimesele, kellelegi Teofilosele, nagu oleks kogu kirjutis pelgalt isiklik kiri. Kuid varjatud eesmärgina võib selles näha ka mängu saatusega. “Teofilos” tähendab kreeka keeles “Jumala-armastaja”, ja nii sai Luukas arvestada kahe võimalusega. Kui Jumal otsustab, et tema ülestähendused on tähtsusetud, siis pistab juba esimene Jumalaarmastaja nad oma kirjalaekasse kolletuma, heal juhul annab ehk veel paarile sõbrale lugeda, kuni papüürus lõpuni ära kulub. Kui aga mitte, siis hakatakse tema tekste paljundama ning neist saavad tähtsad dokumendid kogu kristlaskonnale.

Armsad õed ja vennad, üldiselt peetakse edevust paheks ja seda õigusega, kuid ka tagasihoidlikkus pole alati vourus. Reklaam on küll tüütu, kuid teatud piirides on sedagi vaja. Keegi peab astuma üle

oma ujedusest ja endale tunnistama, et kui tal on mida teistele õpetada, või kui vaatamata oma isiku tähtsusetusele on just temal tähtsate sündmuste kohta infot, siis on rahva ees ülesastumine tema kohus. Siis tulebki alla suruda rambipalavik ja vastik tunne, nagu oldaks lilleke sõnnikuhunnikul, ning järgida oma kutsumust.

Muidugi teeb saatus oma töö ja meie saavutused jäävad lõpuks ikka Jumala hinnata – tema otsustab, kas need vaovad unustusehõlma või teenivad inimesi kaua aega. Kuid meile peab jääma võimalus Jumalale öelda, et me oleme vähemalt püüdnud. Amen.